

IV CONGRÉS CATALÀ DE CONGREGACIONS, CONFRARIES I GERMANDATS DE SETMANA SANTA DE CATALUNYA

Reus, 13 de febrer de 2009

Mantenir vives les tradicions és mantenir viu el record de la història, és conservar una perspectiva de continuïtat, és ser conscients que són molts els fets que ens han portat fins on som ara. Les tradicions d'un poble connecten amb les arrels, connecten amb la història, i la història és imprescindible per entendre plenament el present i encarar el futur.

Com molts de vostès deuen saber, el Parlament de Catalunya té el seu antecedent, els seus orígens històrics, en les assemblees de pau i treva. Fa gairebé mil anys, part del que ara és Europa vivia una època convulsa, una època plena de canvis, d'inseguretat i de violència arreu. La revolució feudal, la revolta dels nobles, sotmetia la població a una violència permanent.

La resposta, el fre, va venir de la pagesia i de la jerarquia eclesiàstica. L'any 1027 a la ciutat de Toluges, al Rosselló –avui Estat francès, llavors catalana–, va tenir lloc la primera assemblea de pau i treva. La va presidir l'abat Oliba. I s'hi van establir unes normes, unes garanties, per a la pau i la seguretat de la població. Per exemple, en aquella primera trobada es van prohibir les lluites des de dissabte a la nit fins a dilluns per poder assistir a les misses sense sobresalts en el camí.

Amb el temps el moviment de pau i treva es va estendre, i aquelles primeres assemblees, aquells primers espais de diàleg i acords entre representants de la societat, es van anar ampliant i van anar evolucionant, i van originar les Corts Catalanes.

El que vull remarcar amb aquesta anècdota històrica és que davant els problemes socials d'aquella època, la implicació, la garantia i el paper conciliador de l'Església catòlica foren fonamentals per avançar en el camí de la pau i la convivència; per avançar, doncs, en el camí d'una societat millor.

Ara, el 2009, ens trobem en una etapa de crisi econòmica o de recessió que progressivament va generant conseqüències en la societat catalana. I aquesta crisi, en gran part, és causada, o almenys agreujada, per una pèrdua o perversió de determinats valors a escala global. A escala global, però, compte, també al nostre país.

L'individualisme extrem, la recerca de beneficis immediats i de resultats sense parar atenció als mitjans amb què s'aconseguien són denominador comú de molts factors causants de l'actual situació de crisi.

Manca generositat, manca sentit col·lectiu. Malgrat els problemes i els reptes comuns, els enfrontaments predominen sobre els acords. I no parlo només de la vida política; se'n troben exemples arreu de la vida social del nostre país.

I on és la resposta als problemes i als reptes actuals? Doncs en molts llocs; també en la religió i en les tradicions. Per tant, les religions i les tradicions tenen un paper davant dels reptes dels nostres temps, i és evident també que poden ajudar a trobar el camí de la Catalunya del segle XXI, igual que en altres moments van ajudar la nació catalana en moments difícils de la nostra història. On la nostra nació va trobar refugi, i en certa manera escola, per reconstruir el país, hi podem trobar espais de convivència i de cohesió, espais on recuperar i reforçar valors col·lectius.

Els d'ara són temps difícils, són temps de canvis. Els hem d'encarar amb sentit col·lectiu i perspectiva de futur, a mitjà i llarg termini; de futur, però en cap cas ignorant el passat. Mantinguem el fil conductor de la història, que ens explica on som i per què i ens ajuda a respondre cap on volem anar i per què.

Les tradicions de la Setmana Santa ens connecten amb les arrels del passat, amb les arrels del nostre poble. En la celebració d'aquestes tradicions que ens connecten amb el passat s'estableixen vincles, es transmeten valors, es genera cohesió social per al present i per al futur. Són, sense cap mena de dubte, una valuosa aportació a la vida dels nostres pobles, del nostre país.

I la reflexió i el debat, la trobada que representa aquest IV Congrés Català de Congregacions, Confraries i Germandats de Setmana Santa de Catalunya,

mereixen el suport i el reconeixement de les institucions, i també de la ciutadania d'aquesta històrica ciutat que els acull.

Moltes gràcies i molt bon congrés.